

Sygn. akt VIII U 1479/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Szmajduch
Protokolant:	Katarzyna Stefańczyk

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2017 r. w Gliwicach

sprawy J. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 5 lipca 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Mariola Szmajduch

Sygn. akt: VIII U 1479/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 lipca 2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2017r. poz. 1383 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu J. Ż. prawa do przeliczenia wysokości pobieranej przez niego emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej, ponieważ ubezpieczony po przyznaniu prawa do tego świadczenia nie kontynuował zatrudnienia i tym samym nie wykazał zarobków przypadających choć w części po przyznaniu prawa do emerytury.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany przez orzeczenie co do istoty sprawy i obciążenie organu rentowego kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podkreślił, że w jego ocenie po nabyciu prawa do emerytury górniczej kontynuował zatrudnienie w latach 1982 – 1995 i tym samym obecnie przysługuje mu prawo do przedmiotowego przeliczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Dodatkowo w uzasadnieniu podkreślił, że ubezpieczony prawo do emerytury nabył, od 27 października 2001r. W związku z czym nie kontynuował on zatrudnienia po nabyciu prawa do emerytury.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. Ż. urodzony w dniu (...) od 28 września 1982r. był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Decyzją z dnia 15 października 2001r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od 27 października 2001r., to jest od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego.

Do ustalenia wysokości tego świadczenia organ rentowy przyjął podstawę wymiaru pobieranej wcześniej renty, do wyliczenia której przyjęto wynagrodzenie ubezpieczonego z okresu od kwietnia 1981r. do marca 1982r. z tytułu zatrudnienia

w KWK (...), na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 9 lipca 1982r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 204,51%.

W dniu 29 czerwca 2017r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do wniosku nie dołączył żadnych dowodów zarobkowych, ani też potwierdzających okresy jego zatrudnienia.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał skarżoną decyzję.

Niezależnie od powyższego Sąd w toku procesu ustalił, że ubezpieczony na przestrzeni swojego życia zawodowego był zatrudniony:

- od 27 czerwca 1964r. do 27 września 1982r. w KWK (...),
- od 1 grudnia 1982r. do 30 kwietnia 1995r. w (...) w K..

Powyższy stan faktyczny jest w zasadzie bezsporny i wynika wprost z akt organu rentowego, dołączonych do akt niniejszej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. Ż. nie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,
- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jednym z warunków przeliczenia świadczenia na podstawie powołanego powyżej uregulowania prawnego jest przyjęcie do takiego wyliczenia, podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne lub emerytalne i rentowe przypadającej w całości lub w części po przyznaniu świadczenia.

Przepis art. 110a u.e.r.f.u.s. co do zasady daje możliwość zastosowania przy ponownym obliczaniu wysokości emerytury wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wyższego, niż 250%. Dopuszcza ją jednak wyłącznie w sytuacji, gdy świadczeniobiorca podlegał ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym po nabyciu prawa do emerytury obliczanej przy zastosowaniu takiego wskaźnika ograniczonego do 250%, a wskaźnik ten z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez niego z ostatnich 20 lat kalendarzowych przypadających bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono rozpoznany zaskarżoną decyzją wniosek o przeliczenie świadczenia, był wyższy, niż 250% (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach w sprawie III AUa 771/16).

Ubezpieczony warunku tego nie spełnił, bowiem organ rentowy przyznał mu prawo do emerytury od 27 października 2001r., natomiast ostatnie zatrudnienie w (...) w K. ubezpieczony zakończył przed tą datą, a mianowicie w dniu 30 kwietnia 1995r. Po tym czasie odwołujący już nigdzie nie podejmował zatrudnienia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

(-) SSO Mariola Szmajduch